

Fővárosi Ítéltábla

mint másodfokú bíróság

1.Mf.31.160/2024/7.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a dr. Szalai Ágnes egyéni ügyvéd (cím6.) által képviselt **Felperes1** (cím2) felperesnek, a Ügyvédi Iroda1 (cím7; ügyintéző: képviselő1 ügyvéd) által képviselt **Alperes1** (Cím1.) **alperes** ellen, munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 8.M.70.924/2023/10. számú ítélete ellen, az alperes 11. és 13. sorszámú fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 125.000 (százhuszonötezer) forint + Áfa másodfokú perköltséget.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy fizessen meg az állam részére 52.560 forint (ötvenkétezer-ötszázhatvan) forint fellebbezési illetéket. Felhívja az alperest, hogy az illetéket az Állami Adó- és Vámhatóság által közzétett illetékbevételei számla javára az esedékesség napjáig fizesse be. A fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás

[1] A felperes az 1993. december 3. napján kelt munkaszerződéssel főfoglalkozású házfelügyelői munkakör betöltésére létesített határozatlan időre szóló munkaviszonyt.

[2] Az alperes 2021. szeptember 10. napjára közgyűlést hívott össze 11 napirendi ponttal, amely közül az 5. napirendi pont „a 2021. évi tervezet ismertetése, határozathozatal”, az 5.7. pont a „határozathozatal a gondnoki feladatkörök átszervezéséről” volt. A közgyűlési meghívó mellékletét képező tájékoztató szerint „az átszervezéssel a közösség megszüntethetné a munkaviszony keretében ellátott gondnoki munkakört és helyette vállalkozói megbízással látná el a feladatot. A közgyűlés az átszervezés miatt megszünteti a társasházban a munkaviszony keretében ellátott gondnoki munkakört és úgy dönt, hogy a jövőben a gondnoki feladatokat a társasház egészére kiterjedően vállalkozói jogviszony keretében kell ellátni, felhatalmazza a közös képviselőt az ehhez szükséges munkajogi és polgári jogi intézkedések megtételére”.

[3] A közgyűlés 2021. szeptember 10-én 17 órakor határozatképtelen volt, ezért 17 óra 15 perckor megismételt közgyűlésre került sor, amelynek során a közgyűlés elfogadta az 5.7. pont szerinti javaslatot. A közgyűlés felhatalmazta a közös képviselőt az ehhez szükséges munkajogi és polgári jogi intézkedések megtételére.

[4] A munkáltató képviseletében közös képviselő 2021. szeptember 23-án felmondást közölt a felperessel. A felmondás a Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 64. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozással 90 nap felmondási idővel szüntette meg a felperes munkaviszonyát azzal, hogy a felperes 6 havi végkielégítésre jogosult. A felmondás indokolása szerint a társasház közgyűlése többségi szavazással elfogadta, miszerint a munkáltató átszervezés miatt megszünteti a társasházban munkaviszony keretében ellátott gondnoki munkakört és a jövőben a gondnoki feladatokat vállalkozói jogviszony keretében kívánja ellátni.

Kereset

[5] A felperes a jogellenes munkaviszony megszüntetés következtében kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Egyidejűleg kérte a jelen eljárás felfüggesztését a közgyűlési határozattal szembeni per jogerős befejezéséig.

Ellenkérelem

[6] Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte, tekintettel arra, hogy az átszervezés megvalósult. A társasházi közösség előzetes hozzájárulása a közgyűlési határozat formájában rendelkezésre állt, és a társasház képviseletére jogosult személy általi nyilatkozat is szabályosan történt. Maga is kérte a

közgyűlés határozat érvénytelenségének megállapítása iránti eljárás befejezéséig a jelen munkaügyi per felfüggesztését.

[7] Az elsőfokú bíróság az M.71004/2021. számú eljárást felfüggesztette.

[8] A Fővárosi Törvényszék 67.Pf.635.033/2023/4. számú jogerős ítéletével megállapította a fenti közgyűlési határozat érvénytelenségét. A felek erre tekintettel kérték az eljárás folytatását.

Kereset

[9] A felperes a kereseti kérelmét akként módosította, hogy az Mt. 82. § (4) bekezdésére hivatkozással háromhavi bruttó átlagkereset megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Előadta, hogy a munkáltatói felmondás formailag nem jogszerű, mivel a társasházi közgyűlési határozatban adott felhatalmazás, a munkáltatói felmondás alapvető kelléke volt, amely a Fővárosi Törvényszék jogerős ítélete alapján megszűnt. A közös képviselő így törvényi felhatalmazás hiányában közölt felmondást a felperessel szemben. A formai jogsértésre tekintettel a felmondás tartalmának vizsgálata sem szükséges.

Ellenkérelem

[10] Az alperes kérte a kereset elutasítását. Állította, hogy a felmondás jogszerű, a Fővárosi Törvényszék jogerős ítéletétől függetlenül az nem jár automatikusan azzal a következménnyel, hogy az jogellenes. A Fővárosi Törvényszék a közgyűlési határozatot érdemben nem vizsgálta, mindössze formai okból mondta ki azt érvénytelennek. A határozat alaki hiba miatt érvénytelen, mely azonban a felmondás tartalmát nem érinti. Az átszervezés jóváhagyása a társasház belső ügye, mely elválnak a munkáltatói jogok gyakorlásától, így annak nincs kihatása a munkáltatói felmondásra. A munkáltató a társasház, míg a munkáltatói jogkör gyakorlója a közös képviselő. A munkáltató belső szervezeti döntése (közgyűlési határozat) a munkavállaló jogviszonyában nem bír relevanciával, joghatás kiváltására kizárólag a munkáltatói jogkör gyakorlója által közölt nyilatkozat képes. A közös képviselő önállóan is eljárhatott, a közgyűlés előzetes döntéshozatala nélkül is. Hivatkozott a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Tht.) 28. § (1) bekezdésében foglaltakra, mely szerint a közös képviselő intézkedése a társasházi törvényeknek is megfelelt.

[11] Álláspontja szerint a jóváhagyás elmaradása harmadik személlyel szemben, nem teszi érvénytelenné a szerződést. A felmondást követően az átszervezés megvalósult, a felperes munkaviszonya megszűnt.

Az elsőfokú bíróság határozata

[12] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek bruttó 657.000 forintot, a munkáltatói felmondás jogellenességének jogkövetkezményeként, valamint bruttó 355.600 forint perköltséget.

[13] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes munkáltatója a társasház volt. A munkáltató akaratát a közös képviselő a munkáltatói jogkör gyakorlójaként hajtja végre, amelyhez minden esetben a társasház, mint munkáltató felhatalmazása szükséges, melyet közgyűlési határozat formájában ad meg.

[14] A perben támadott közgyűlési határozat a Tht. 34. § (2) bekezdése miatt bizonyult érvénytelennek. A társasház, mint munkáltató ebben a közgyűlési határozatban adott felhatalmazását a munkáltatói jogkör gyakorló részére, hogy a munkáltatói felmondást a közgyűlési határozatban foglalt tartalommal megszövegezze és a munkavállalóval közölje. A közölt felmondás így formailag akkor minősült volna jogszerűnek, ha az adott közgyűlési határozat érvényes, az abban szereplő felhatalmazás pedig változatlan. A közgyűlési határozat érvénytelensége kapcsán folytatott eljárásban azonban a Pesti Központi Kerületi Bíróság és a Fővárosi Törvényszék is azt állapította meg, hogy érvénytelen.

[15] A fentiek következtében a munkaviszony megszüntetésére irányuló jognyilatkozat is érvénytelenné vált az azon alapuló felhatalmazás hiányában. Jelen esetben az Mt. 29. § (5) bekezdését kell figyelembe venni. Mivel az alkalmazott felmondás vonatkozásában a felhatalmazás megszűnt, így az intézkedés formailag nem jogszerű. Ennek következtében a bíróság a felmondás tartalmát érdemben nem is vizsgálta.

[16] Az elsőfokú bíróság nem tartotta megalapozottnak az alperes hivatkozását a harmadik személyekkel kapcsolatosan közgyűlési jóváhagyás hiányára. A felperes vonatkozásában nem harmadik személyekről van szó, hanem a társasházzal, mint munkáltatóval szemben a felperes, mint munkavállaló áll, így a közgyűlési határozat és az abban foglalt felhatalmazás mindenféleképpen szükségszerű és alapvető kelléke lett volna a felperessel szemben alkalmazott felmondásnak. A felmondás pedig maga is hivatkozott az 5.7. (2021. szeptember 10.) közgyűlési határozatra, az abban foglalt felhatalmazásra, az átszervezés megvalósítására.

[17] A fentiek alapján a munkáltatói felmondás jogellenes volt.

Fellebbezés

[18] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. A fellebbezési tárgyaláson másodlagosan kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását, és a kereset elutasítását. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértett, amikor a felmondást érdemben nem vizsgálta, a bizonyítási eljárást nem folytatta le. Előadta, hogy nem

ért egyet az elsőfokú ítélet indokolásával, mely szerint a munkaviszony megszüntetésére irányuló jognyilatkozat érvénytelenné vált a bíróság jogerős döntésével. Álláspontja szerint a felmondáshoz nem volt szükség a közgyűlés előzetes hozzájárulására, a közös képviselő önállóan is eljárhatott. A közgyűlési határozat jogerősen érvénytelen lett, amelynek nincs kihatása a jelen eljárásra. Az átszervezésről szóló döntés a társasház belső ügyét jelenti, amelynek nem lehet kihatása a munkáltatói felmondásra. A munkáltató belső szervezeti egységének, nevezetesen a közgyűlési döntésnek nincs kihatással a munkavállalóra, az nem alkalmas joghatás kiváltására. Arra az Mt. 20. § (1) bekezdése alapján a munkáltatói jogkör gyakorlójának a nyilatkozata alkalmas, amely nem a közgyűlés, hanem a társasház törvényes képviselője.

[19] A Tht. 28.§ (1) bekezdése sorolja fel azokat az eseteket, amikor a közgyűlésnek van kizárólagos döntési hatásköre. Ezek között nem találunk olyan rendelkezést, mely a munkavállalókkal kapcsolatos szerződéskötésről, megszüntetésről, felmondásról szólna. Figyelemmel arra, hogy a jogszabály nem ír elő ilyen esetet, ezért minden más kérdésben – mint jelen esetben - a közös képviselő dönthet és eljárhat önállóan. A Tht. 43.§ (1) bekezdés b) pontja és az 50.§ (1) bekezdése kifejezetten felhatalmazza a közös képviselőt, hogy minden szükséges intézkedést tegyen meg, valamint eljárhat a bíróságok, hatóságok előtt.

[20] Ezen álláspontot erősíti meg az EH2003.977. számon közzétett eseti döntés is, amelynek értelmében „a munkáltatói jogkör gyakorlójának személyéről a részvénytársaság társasági szerződésben rendelkezhet, illetve a jogkör a társaság legfőbb szervének határozata alapján átruházható”.

[21] A munkaviszonyra vonatkozó szabály (Mt. 13.§) hiányában a munkáltató egyéb szervének nyilatkozata nem értékelhető úgy, hogy az a munkáltatói jogkör gyakorlójától származik és ennek következtében a munkaviszonyra hatást nem gyakorolhat.

[22] A kívülálló harmadik személlyel kapcsolatos közgyűlési jóváhagyás kapcsán hivatkozott a Számviteli törvény 3.§ (1) bekezdés 4. pontjára, mely szerint az alperes egyéb szervezetnek minősül, a szervezet képviselője a közös képviselő. Az ő jogköre korlátozható, ez a korlátozás harmadik személlyel szemben hatálytalan. A közös képviselő által bármely harmadik személlyel a társasház nevében megkötött és megszüntetett szerződés – így jelen esetben a munkaviszony megszüntetés is – érvényes. A Legfelsőbb Bíróság Pfv.20.171/2009/7. számú határozatában megállapította, hogy kívülálló harmadik személlyel szemben a közgyűlés jóváhagyásának hiányára nem lehet hivatkozni és a jóváhagyás elmaradása harmadik személlyel szemben nem teszi érvénytelenné a szerződést. A Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:2. § (2) bekezdés szerint az egyoldalú jognyilatkozatokra is a szerződések szabályait kell alkalmazni, így az itt idézett eseti döntés megállapításai a jelen ügy kapcsán is irányadóak. A közös képviselő a társasház nevében jognyilatkozatot tehet vagy elfogadhat, a képviseleti jog korlátozása harmadik személlyel szemben hatálytalan. A törvény ezen rendelkezéséből az következik, hogy nem lehet hatása olyan korlátozásnak, amely a közös képviselő jognyilatkozatát a közgyűlés előzetes vagy utólagos jóváhagyásához köti. A képviselet mindazokban az ügyekben korlátlan, amelyek a társasház jogalanyiséga kiterjed. Nyilvánvalóan ennek az az oka, hogy a társasházzal kapcsolatba kerülő „kívülálló” személyeknek ne kelljen állandóan azt vizsgálni, hogy vajon a közgyűlés hozott-e olyan döntést, amely felhatalmazza a közös képviselőt az adott ügyletre. Az ezzel ellentétes értelmezés teljes mértékben ellehetetlenítené a társasházak

működését. A felperes pedig a társasház szempontjából kívülálló, hiszen nem tulajdonos a társasházban.

[23] Mindezekre tekintettel, a hivatkozott közgyűlési határozat érvénytelenségének megállapítása nem járt a felmondás közlésével, és a végrehajtásra vonatkozó felhatalmazás visszavonásával, így nem jogellenes a felmondás.

[24] A bíróság téves álláspontja szerint a felmondást érdemben nem vizsgálta, bizonyítást nem folytatott le, ezért szükséges az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése.

Fellebbezési ellenkérelem

[25] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltség megfizetésére kötelezését kérte.

[26] A felperes hivatkozott a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban Pp.) 371.§ (2) bekezdésére, mely szerint a másodfokú bíróság kizárólag azt jogosult vizsgálni, hogy az elsőfokú eljárásban történt-e olyan lényegi eljárási szabálysértés, amely az ügy érdemi döntésére kihatott és amelynek orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges vagy nem ésszerű. Álláspontja szerint a jelen esetben a másodfokú bíróság anyagi jogi felülbírálatra nem jogosult. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság azért nem folytatott le a felmondás érdemére, annak megalapozottságával kapcsolatos bizonyítási eljárást, mert maradéktalanul osztotta a felperes azon álláspontját, hogy a munkáltatói felhatalmazást tartalmazó közgyűlési határozatot a polgári bíróság jogerősen érvénytelenné nyilvánította, így annak hiányában a munkaviszony megszüntetésére irányuló jognyilatkozat is érvénytelenné vált.

[27] Az elsőfokú bíróság az ítéletében külön kitért arra és megindokolta, hogy azért nem vizsgálta a felmondás tartalmát, mert a felperessel szemben alkalmazott munkáltatói intézkedés már „formailag” sem volt jogszerű, mely esetben nem vizsgálhatók azok a körülmények, amelyek a felmondásban nevesítésre kerültek. A másodfokú eljárásban kizárólag az anyagi jogi felülbírálat keretében lett volna vizsgálható a fellebbezés. Az alperes azonban az elsőfokú ítélet megváltoztatását nem kérte, így annak anyagi jogi felülbírálat keretében történő vizsgálata nem lehetséges.

[28] Hangsúlyozta, hogy a bírói gyakorlat abban is egységes, hogy a bizonyítás mellőzése nem eljárásjogi szabálysértés, az kizárólag az anyagi jogi felülbírálat keretében vizsgálható felül. Ugyanígy anyagi jogi felülbírálat keretében vizsgálható az elsőfokú bíróság érdemi mérlegelő tevékenysége is.

[29] Előadta, hogy a felperes, mint munkavállaló relációjában az alperesi társasház minősül munkáltatónak, ez szerepel az alapító okiratban, illetve a munkaszerződésben is. A munkáltatói jogkör gyakorlására csak akkor és annyiban kerülhet sor, amikor és amennyiben erről a munkáltató, a perbeli esetben a tulajdonosi közösség rendelkezik és dönt. A közös

képviselő csak a munkáltató „szócsőve”, aki kizárólag a társasházi közösség, mint munkáltató döntése alapján jogosult eljárni.

[30] A fentieket rögzíti a Tht. 43.§ (1) bekezdésének a) pontja is, amely szerint „a közös képviselő a közgyűlés határozatait köteles előkészíteni és végrehajtani, gondoskodva arról, hogy azok megfeleljenek a jogszabályok, az alapító okirat és a szervezeti működési szabályzat rendelkezéseinek”.

[31] A közös képviselő tehát – az Mt. 20.§ (1) bekezdése értelmében is – a munkáltató képviseletében jár el, a munkáltató képviseletében gyakorolja a munkáltatói jogkört és tesz annak részeként jognyilatkozatot. A képviseleti jog tartalmát a Tht. 13.§ (1) bekezdés és a 27. § (1) bekezdés, illetve a 28.§ (1) bekezdéseiben szabályozott rendelkezések határozzák meg. A közgyűlés a hatáskörét a 28.§ (1) bekezdés szerinti kizárólagos ügykörökön kívül csak a szervezeti működési szabályzatban ruházhatja át a közös képviselőre. Ebből következően tehát mindazon kérdésekben, amelyben a szervezeti működési szabályzat a közgyűlés hatáskörét nem telepíti a közös képviselőre, csak a közgyűlés határozatokban foglalt keretek között járhat el.

[32] Az alperesi társasház működésére irányadó SZMSZ a közös képviselő címet viselő III. fejezet i) pontja az alábbi módon szabályozza a munkáltatói joggyakorlás rendjét: „A közös képviselő a közgyűlés felhatalmazása alapján a következő jogköröket gyakorolhatja: ... gyakorolja a munkáltatói jogokat ...” A közgyűlési felhatalmazás hiányában a közös képviselő eljárása jogellenes, tekintettel arra, hogy ilyen esetben hiányzik a tulajdonközösségi akarat. A közgyűlési határozatba foglalt tulajdonközösségi akarat hiányában a közös képviselő nem járhat el. Mindezt jól szemlélteti a Kúria BH2014.154. és BH2015.191. számú eseti döntéseiben tett megállapításai. Ezek szerint a közös képviselő nyilatkozata nem alkalmas a szerződési akarat pótlására, hiszen szerződési akarata nem a közös képviselőnek, hanem csak az általa képviselt társasháznak lehet. Amennyiben ilyen akarat nincs, úgy nem tud a közös képviselő eljárni, nem tudja a társasház képviseletét ellátni.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indokai

[33] Az alperes fellebbezése megalapozatlan.

[34] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen tárta fel, a döntését a peradatok okszerű mérlegelésével hozta meg, mellyel a másodfokú bíróság is egyetértett, ezért az elsőfokú ítéletet Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Pp. 386.§ (4) bekezdése alapján, helyes indokai alapján hagyta helyben.

[35] A Pp. 370.§ (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2) – (4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371.§ (1) bekezdés a) – d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[36] A másodfokú bíróság a fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá.

[37] Az Mt.64.§ (1) bekezdésének b) pontja szerint a munkaviszony megszüntethető felmondással.

[38] Az Mt. 29.§ (5) bekezdése szerint a munkaviszony megszüntetésére irányuló jognyilatkozat érvénytelensége esetén – a munkáltató saját jognyilatkozatának sikeres megtámadását kivéve – 82. §, 84.§-ban foglalt rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

[39] A felperessel közölt felmondás alapjául szolgáló munkáltatói felhatalmazást tartalmazó 5.7. (2021. IX. 10.) számú közgyűlési határozatot a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2.P.52.394/2021/37. számú ítéletével érvénytelennek nyilvánította, mely döntés a Fővárosi Törvényszék 67.Pf.635.033/2023/4. számú ítélete folytán jogerőssé vált, így munkáltatói felhatalmazás hiányában, a munkaviszony megszüntetésére irányuló jognyilatkozat is érvénytelenné vált, mely esetre az Mt. 29.§ (5) bekezdésében foglaltak az irányadók.

[40] A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban beszerezte a felmondás időpontjában hatályban volt Szervezeti és Működési Szabályzatot, melynek III/i) pontja rögzíti, hogy a közös képviselő közgyűlési felhatalmazás alapján gyakorolja a munkáltatói jogokat. Az elsőfokú bíróság ennek következtében helytállóan döntött, miszerint mivel a közös képviselő nem rendelkezett érvényes meghatalmazással, tekintettel arra, hogy a bíróságok érvénytelenné nyilvánították a társasház határozatát, így a felmondás alaki szempontból jogellenes. A felmondás indoka ezért érdemben nem vizsgálható.

[41] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette azt is, hogy a felperes vonatkozásában nem harmadik személyről van szó, hanem a társasház, mint munkáltatóval szemben a felperes, mint munkavállaló áll, így a közgyűlési határozat és az abban foglalt felhatalmazás mindenképpen szükségszerű és alapvető kelléke lett volna a felperessel szemben alkalmazott felmondásnak. A felmondás pedig maga is hivatkozott az 5.7. (2021.IX.10.) közgyűlési határozatra, az abban foglalt felhatalmazásra, az átszervezés megvalósítására.

[42] A fentiekből egyértelműen következik, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlására csak akkor és annyiban kerülhet sor, amikor és amennyiben a munkáltató a perbeli esetben a tulajdonosi közösség rendelkezik és dönt.

[43] A Tht. 43.§ (1) bekezdése is rögzíti, hogy a közös képviselő a közgyűlés határozatait köteles előkészíteni és végrehajtani, gondoskodva arról, hogy azok megfeleljenek a jogszabályok, az alapító okirat és a szervezeti és működési szabályzat rendelkezéseinek.

[44] A közös képviselő tehát – az Mt. 20.§ (1) bekezdése értelmében is – a munkáltató képviselőjeként jár el, a munkáltató képviselőjeként gyakorolja a munkáltatói jogkört és tesz annak részeként jognyilatkozatot. A képviselői jog tartalmát a Tht. 13.§ (1)

bekezdés, a 27. § (1) bekezdés, illetve a 28. § (1) bekezdéseiben szabályozott rendelkezések határozzák meg. E rendelkezések egybevetéséből következően a társasházi tulajdonostársak közössége érvényes, anyagi jogi, illetve hatályos eljárásjogi nyilatkozatot csak a legfőbb döntést hozó szervének a tulajdonostársakból álló közgyűlésnek a határozata alapján tehet.

[45] Az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett arra, hogy formálisan jogszerűtlen munkáltatói döntést meghozatala történt, így az jogellenes.

[46] A másodfokú bíróság az alperes másodlagos fellebbezési kérelmét elutasította, mivel nem álltak fenn a Pp.375.§-ában foglalt feltételek.

Záró rész

[47] A másodfokú bíróság a Pp. 83.§-a alapján kötelezte az alperest a felperes másodfokú perköltségének a megfizetésére, amelynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. §-a alapján határozott meg.

[48] A másodfokú bíróság a pervesztes alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46.§-a alapján kötelezte fellebbezési illeték viselésére.

[49] Tájékoztatja a bíróság az alperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetnie. Megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az Ítéltábla megnevezését, az Ítéltábla e határozatának számát, és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[50] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 365.§-a zárja ki.

Budapest, 2024. november 5.

dr. Vajas Sándor s.k.

dr. Kovács Edit s.k.

dr. Kulisity Mária s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró